

На 7 мартъ 1935 година Едеръ пристигна въ Ивано—Вознесенскъ. Тукъ той забеляза, че лъвоветъ сж силно възбудени. Той знаеше, че всѣка пролѣтъ презъ известно време лъвоветъ ставатъ по-нервози и цѣли денонощия сноватъ по клетката въ войнствено настрояние. Сега пъкъ къмъ това се притури и десетдневното имъ непрекъснато пътуване, което ги разстрои съвършено. Понеже при това състояние на лъвоветъ съ тѣхъ не можеше да се работи, Едеръ помоли директора на мѣстния циркъ да отложи излизането му за нѣколко дни. Директорътъ не се съгласи. Той бързаше съ излизането на лъвоветъ, защото то обещавахе да привлече многобройна публика въ цирка, който напоследъкъ слабо се посещаваше. Тогава Едеръ поиска за репетицията, която трѣбваше да направи, да приготвятъ маркучитъ, и при крановетъ да поставятъ пожарникари. Поради малка повреда въ пожарникарския кранъ това не можа да стане. Едеръ обаче намѣри 4 кофи, напълни ги съ вода и ги сложи на бариера (преграда).

Едеръ отиде при вагона-клетка и подгони лъвоветъ къмъ манежа. Само Кримъ се запжти нататъкъ. Ос таналитъ почнаха се инатятъ съ ревъ и не искаха да се подчинятъ. Трѣбваше да се прибѣгне до сопата. Заплашвани съ нея, лъвоветъ, жбейки се на своя укротителъ и рѣмжейки, навлизаха единъ по единъ въ тунела. Ясно бѣше, че тѣ сж силно възбудени.

Съ сопата въ лѣвата ржка и съ револвера въ дѣсната, Едеръ влѣзе въ вагона и следъ лъвоветъ влѣзе въ тунела. Нѣколко крачки предъ него вървѣше Примусъ, последенъ въ лъвовата редица. Той крачеше нѣкакъ странно, като че ли отмѣрваше крачкитъ си, често потреперваше и държеше главата си извита малко назадъ. Едеръ чувствуваше, че хитриятъ звѣръ го следи. Рифи крачеше предъ Примуса. Отъ време на време той поглеждаше брата си, като да го питаше, не е ли му нужна неговата помощъ.